

O Zapomnění

sepsal Morian Zenas

Je nevhodné, avšak vcelku obvyklé, hovořit o obyvatelích sféry Zapomnění jako o "démonech". Tento zvyk pravděpodobně sáhá až k prorokovi Marukovi, představiteli alessianských doktrín prvního věku, který celkem vtipně zakázal "obcování s daemony", aby pak zapomněl vysvětlit, co to vlastně ti daemoni jsou.

Je velmi pravděpodobné, že výraz "daemon" vznikl špatnou výslovností nebo etymologickým přebásněním výrazu "daedra", což je staré elfské slovo pro tyto zvláštní a mocné bytosti nejasných pohnutek, které pocházejí ze sféry Zapomnění (slovo "daedra" je ve skutečnosti plurál, singulár je "daedroth"). V pozdním traktátu krále Halea Zbožného ze Skyrimu, který vyšel téměř tisíc let po vydání původních doktrín, jsou zákeřné machinace jeho politických nepřátel přirovnány k "hanebnosti démonů Zapomnění... jejich zkaženost je ztělesněním samotného Sanguina, krutí jsou jako Boethia, vypočítaví jako Molag Bal a šílení jako Sheogorath." Hale Zbožný tak tehdy poprvé uvedl čtyři z daedrických pánů v psaném záznamu.

Psané záznamy ovšem nejsou nejlepším způsobem, jak zkoumat Zapomnění a daedry, které ho obývají. Ti, kteří "obcují s démony", si totiž jen stěží budou přát, aby se to stalo veřejnou záležitostí. V literatuře prvního věku jsou nicméně rozesety útržky deníků a poznámek o upalování čarodějnic a návody pro zabijáky daeder. Z těchto zdrojů jsem čerpal především. Jsou přinejmenším stejně důvěryhodné jako daedričtí páni, které jsem opravdu vyvolal a s nimiž jsem obšírně hovořil.

Zapomnění je zjevně místo složené z mnoha zemí - proto má mnoho jmen, které jsou jeho synonymy: Chladný přístav, Bažina, Měsíční stín atd. Můžeme přitom správně předpokládat, že každé zemi Zapomnění vládne jeden princ. Daedričtí princové, jejichž jména se vyskytují v pradávných záznamech často (což ovšem není neomylný důkaz jejich pravosti a jednoznačné existence), jsou výše zmínění Sangvin, Boethia, Molag Bal a Sheogorath a kromě nich nesmíme zapomínat ani na Azuru, Mefalu, Clavica Ničemného, Vaernima, Malakatha, Hoermia (nebo Hermaea, Hormaia či Herma - zde není žádné ustálené jméno), Moru, Namiru, Jyggalaga, Nocturnal, Mehrunského Dagona a Peryita.

Dle mých zkušeností jsou daedry velmi různorodé. Je téměř nemožné je někam zaškatulkovat jako celek - jediné, co je spojuje, je nesmírná moc a sklony k vášnivým, nebezpečným činům. Já se zde o to alespoň v některých případech pokusím, samozřejmě jen čistě z vědeckých důvodů.

Mehrunský Dagon, Molag Bal, Peryite, Boethia a Vaernima jsou důsledně zařazováni mezi nejvíce "démonické" daedry, a to v tom smyslu, že i jejich sféry jsou destruktivní povahy. Ostatní daedry mohou být samozřejmě stejně nebezpečné, ale zřídka kdy je jejich hlavním cílem ničení a zkáza, jako je tomu u předchozích pěti. Koneckonců ani zmíněná pětice nepřistupuje k ničení stejně. Mehrunský Dagon zjevně dává při projevech svého vzteku přednost přírodním pohromám, jako jsou třeba zemětřesení či vulkány. Molag Bal využívá služeb ostatních daeder a Boethia inspiruje paže smrtelných válečníků. Peryitova sféra je morová a Vaernima dává přednost mučení.

Během přípravy následujícího dílu této série prozkoumám ještě další dvě zajímavá témata, která mě lákají již od dob, kdy jsem se stal výzkumníkem daeder. Prvním z nich je jeden konkrétní daedroth, možná další z daedrických princů, jež mnoho prvotisků zmiňuje jako Hircina. Hircinovi se říkalo "Lovec princů" a "Otec bestíí", ale ještě jsem nenalezl nikoho, kdo by jej byl schopen vyvolat. Druhým a nejspíše i mnohem nejistějším cílem, který jsem si předsevzal, je zjištění praktického způsobu, jak by mohli smrtelníci procházet Zapomněním. Vždy jsem se držel sousloví, že se bojíme jen toho, čemu nerozumíme - a s touto myšlenkou v hlavě půjdu dál neúnavně za svým cílem.